

la tribuna

Radio Andorra: R. I. P.

Què ha passat amb l'arxiu discogràfic? En quin estat es troba l'arxiu on s'enregistren els programes?

DAVID CLAVEROL MAILHOS

He llegit els dos articles d'opinió, amb els quals estic completament d'acord, el del Pere Moles Aristot i el del Toni Armengol Vila, sobre la desaparició a les ones radiofòniques de les emissores franceses France Inter i France Musique, i no puc evitar de fer-me una pregunta. On hem arribat?

Radio Andorra (<http://aquira-dioandorra.free.fr>), desapareguda l'any 1981, va ser un clar exemple de neutralitat, no emetia notícies sinó únicament música i amb una programació equilibrada en francès i espanyol. Aquesta emissora, que es podia sentir de molt lluny, era una manera de donar a conèixer el nostre Principat molt més enllà dels nostres països veïns.

Aquesta publicitat es feia amb el seu *jingle* d'inafausta memòria, *Aquí Radio Andorra, emisora del Principado de Andorra*, i això en una època en què la majoria de la gent no sabia on era Andorra, un *jingle* mític que s'identificava amb el Principat.

Un cop va deixar d'emetre, pels motius que tots coneixem, ens va quedar a Encamp un magnífic edifici on hi havia les antenes i les instal·lacions de radiodifusió que actualment es troba en un estat d'abandonament deplorable i esperem que no acabi essent pastura de les flames, com va ocórrer en el cas de l'edifici on es trobaven els estudis de Radio Andorra a Andorra la Vella, fet que resol-dria la situació per a alguns.

Aquí tenim un altre exemple de patrimoni cultural deixat a mans de les forces de la natura amb una clara i patent despreocupació per part del ministeri de Cultura per molt que aquest *dossier* sigui tècnicament responsabilitat del ministeri d'Afers Exteriors. Què ha passat amb l'arxiu discogràfic de Radio Andorra? En quin estat es troba? On es troba? En quina situació es troba l'arxiu de bandes magnetofòniques on s'enregistren tots els programes de Radio Andorra? On és aquest important fons? Dispers? En quin estat es troba l'edifici? Vidres trencats i uns danys estructurals visibles haurien de ser signes d'alarma per als ministeris que se suposa que s'haurien d'encarregar d'a-

quest dossier. Generalment en aquest *affaire* sempre sentim que l'executiu espanyol *está en ello*, francament podem estar esperant anys i anys que Madrid mogui fitxa.

I una declaració d'entorn de protecció per part del ministeri de Cultura?, ja que una part molt important de la nostra història i la nostra vertadera identitat es troba dins les instal·lacions de Radio Andorra a Encamp, esperem que no sigui massa tard.

El fet que Radio Andorra ja no existeixi em porta a reflexionar sobre l'equilibri que recomanava el *Manual Digest* i la desaparició, inexplicada, de France Inter és un altre signe que ens estem deixant engolir pels nostres veïns del sud i, de manera més concreta, pels nostres veïns de la regió autònoma de Catalunya.

Si es tragués de les ones una emissora catalana, la resposta de la Generalitat de Catalunya i d'ERC no es faria esperar i immediatament s'interpretaria com un atac a la llengua, a la identitat, expressant-se sorollosament a través de l'Institut Ramon Llull?, o bé a través de la Fundació Andorrana Ramon Llull?, és que ara tinc una confusió completa i total sobre què fa cadascuna d'aquestes institucions o què se suposa que ha de fer.

La reacció de treure de les ones una emissora espanyola provocaria un sisme a la Mitra i per extensió a Madrid, i no parlem entre els habitants de parla castellana.

Andorra sempre ha d'estar lligada amb París i la Mitra dins del nostre Coprincipat i des de París i/o la Seu d'Urgell per anar a Madrid, Londres, *New York City* i on

sigui sempre modestament i amb molta humilitat arreu del món.

Una altra reflexió que fa el Pere Moles Aristot en el seu article és sobre el cas de la recent vaga de camions al Regne d'Espanya, que va fer que Andorra es trobés a punt d'haver d'emetre *llibretes de racionament* ja que no arribava menjar, els aliments bàsics, des dels nostres veïns del sud. Com és que depenem gairebé totalment en el cas dels productes bàsics del que ens arriba directament des d'Espanya?, aquí també s'ha perdut l'equilibri.

Com vaig escriure fa uns mesos en una columna en aquest mateix diari, continuem amb el *ménage à trois*, la República Francesa, la Mitra -i per extensió Madrid- i el Principat d'Andorra i no ho convertim en un *ménage à deux*. Cal que es mantingui l'equilibri.

Com a andorrà, sóc plenament conscient que el nostre estimat Principat compta amb una ràdio i una televisió, *l'inusual profesionalisme i contingut altament intel·lectual de la seva programació parlen per ells mateixos*.

En un país on alguns polítics, elegits i no elegits, es comporten com si estiguessin dirigint el departament d'Estat dels Estats Units -si us plau, mantinguem la perspectiva i intentem mantenir un sentit d'humilitat i discreció- em va sorprendre que en les darreres pluges que van provocar el tancament de la frontera entre les nostres valls i el Regne d'Espanya ens arribava més informació dels canals de televisió espanyols que des de la nostra pròpia televisió. RTVA fa horari intensiu?

Aparentement és molt més amè escoltar música a través de la

Televisió Andorrana quan tant els resident com els turistes no poden sortir del país (almenys a través de la frontera amb el Regne d'Espanya), en lloc de mantenir-los informats regularment i aquí permeteu-me de suggerir que ja que tenim una televisió, el mínim que podíem esperar era un butlletí de notícies que anés actualitzant cada hora -i en directe- la situació, si hi ha alguns que es comporten com si fóssim els Estats Units, per què no fer-ho amb tot? Tindrem aviat un avió del Govern *Andorra Air Force 1*? El que realment és preocupant és que alguns polítics elegits i no elegits poden pensar que això és una necessitat per alleugerir la seva agenda.

El pròxim pas serà la desaparició de les cadenes de televisió franceses? TF1, France 2, France 3, M6... Ens quedarem només amb els programes de tan alt contingut intel·lectual i envergadura com ara *Vent del pla, Operación triunfo*, *El caçador de bolets*, *El Diario de Patricia*, *Dónde estás corazón?*, *Gente*, *Mira quien baila*, *Está pasando* i, naturalment, *Gran Hermano*?

No sóc una persona que cregui en l'ocultisme, però hauríem de buscar una *mano negra* en la desaparició de les estacions de ràdio franceses? Alguns *rapprochements* interessats poden conduir a divorcis. El recent *love affair* amb la Generalitat de Catalunya ens pot acabar costant molt car. Hem de mantindre l'equilibri amb la República Francesa, i la Mitra, un intercanvi cultural amb el ministeri de Cultura del Regne d'Espanya? I un intercanvi cultural amb el ministeri de Cultura francès? Limitar-nos als *cosins* de la regió autònoma de Catalunya ens limitarà com a país.

Mentre escrivia aquest article el vaig ensenyar a un amic, un molt bon amic, i em va fer aquest comentari: "Menciones molt sovint les relacions d'Andorra amb els seus coprínceps." És veritat, ho faig, i per una raó, perquè aquesta relació amb els nostres cocaps d'Estat ens ha ajudat a sobreviure i progressar. Mantenir l'equilibri correcte ha estat clau. Acceptar el nostre passat i no avergonyir-nos

d'on venim és mantenir el nostre equilibri. Com a país hem d'acceptar el nostre passat amb totes les seves conseqüències. Els nostres avantpassats van haver de treballar molt dur, sovint en circumstàncies molt difícils, perquè nosaltres poguéssim tenir una vida millor; i per poder avançar cal que acceptem velles discrepàncies d'una societat que ha evolucionat. Per tirar endavant com a país, unificat, no podem viure en el passat, sinó que hem de mantenir la nostra identitat, una identitat que alguns voldrien que reinventéssim i la identitat d'un país no es pot reinventar ni actualitzar, és allò que és, una societat que ha evolucionat tot mantenint els seus principis d'un equilibri basat en la tolerància i en el treball.

Els nostres veïns de la regió autònoma de Catalunya són només això, veïns, ells són una regió del Regne d'Espanya i la Generalitat de Catalunya no té cap reivindicació històrica sobre les nostres valls i aquí, insisteixo, si limitem les nostres converses culturals i d'identitat als catalans, ens estem limitant a nosaltres mateixos. Dues paraules que no em cansaré de repetir són *humilitat* i *discreció*, que alguns dels nostres elegits i nomenats haurien de tenir ben presents i recordar-les cada dia quan es posen a treballar per les nostres estimades valls.

Com sempre he dit, Andorra sempre per mitjà del Govern i dels coprínceps, ha de mantenir el seu secular equilibri entre París i la Mitra.

Fem que es mantingui l'equilibri en l'oferta de ràdio i televisió, la llibertat d'elecció, la ponderació, la capacitat de decidir el que volem sentir o veure, si hom vol estar ben informat o vol saber si *la Pantoja* va de compres, prou, però si hom vol escoltar France Inter... per què no ho ha de poder fer?

No s'ha d'imposar ni s'ha de prohibir, continuem mantenint l'equilibri entre París i la Mitra i no sucumbim davant d'amistats interessades i, sobretot, no barregem la cultura amb la política.

Radio Andorra, descansi en pau, i! En tot cas, però, amb afecte i respecte.

BPA BANCA PRIVADA D'ANDORRA

www.bpa.ad

BPA FONS DOLPHIN EQUITIES

Informació tècnica a 05/09/08

DATA INICI DEL FONS:03/07/06
PATRIMONI :226.898.528 €
VALOR LIQUIDATIU A LA DATA:107.61 €
RENDIBILITAT 2007:12,21%
TAE DES DE L'INICI:3,42%

Les rendibilitats expressades no pressuposen rendibilitats futures

Andorran Private Bankers